

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventtikirkko - numero kolmekymmentäneljä

Jeff Pippenger
2026-01-27

Kolmekymmentäneljä

Jotta erämaassa voisi olla ääni, täytyy olla erämaa. Heinäkuussa 2023 alkoi kuulua ääni, joka ilmoitti, että Juudan sukukunnan Leijona oli tuolloin avaamassa sinettejä siitä ilmestyksestä, jossa Hän ilmoittaa itsensä, niin kuin se on esitettyä Ilmestyskirjan ensimmäisessä luvussa. Sapattipäivän, 18. heinäkuuta 2020, pettymys pani alulle Ilmestyskirjan yhdentoista luvun kolme ja puoli päivää, jotka päättyivät sapattina, 30. joulukuuta 2023. Tuona sapattina Future for America puhui ensimmäistä kertaa sitten heinäkuun 2020 julkisesti Zoom-kokouksessa.

Siitä lähtien Jeesuksen Kristuksen ilmestys on avautunut asteittain. Se alkoi sanan ”totuus” ilmestyksellä, jonka sitten nähtiin edustavan kolmen vaiheen rakennetta, joka hahmottuu heprealaisen aakkoston ensimmäisestä, kolmattatoista ja kahdennestakymmenennestä toisesta kirjaimesta, jotka yhteen liitettynä muodostavat sanan ”totuus”. Ne kolme vaihetta, joita sanan ”totuus” rakenne edusti, olivat vanha totuus, asetettuna uuteen yhteyteen.

Vuosien ajan olemme osoittaneet, että esipihan, pyhän ja kaikkeinpyhimmän kolme vaihetta olivat rinnakkaiset Pyhän Hengen kolmen työn kanssa, kun Hän esipihassa näyttää toteen synnin, pyhässä saattaa vanhurskauden ilmi ja kaikkeinpyhimmässä tuomitsee. Olemme todenneet, että nämä kolme vaihetta ilmenevät kautta koko Jumalan Sanan, mutta kaikki nämä ymmärrykset suurenivat ”totuuden” viitekehyksessä vuodesta 2023 lähtien. Vanhan totuuden ottaminen ja sen sijoittaminen uuteen totuuden viitekehykseen on sitä, mitä Kristus tekee avatessaan Sanaansa vähitellen sineteistä. ”Erämaa”, joka päättyi vuonna 2023, edustaa profeetallista ”lopun aikaa”, jolloin profetia avataan sineteistään. Tuo profetia on Jeesuksen Kristuksen ilmestys, Hän, joka on ”Totuus.”

“Vapahtajan aikana juutalaiset olivat peittäneet totuuden kalliit jalokivet niin tarkoin perinnäissäännön ja tarujen roskalla, että oli mahdotonta erottaa totta valheesta. Vapahtaja tuli raivaamaan pois taikauskon ja kauan vaalittujen erehdysten roskan sekä asettamaan Jumalan sanan jalokivet totuuden kehykseen. Mitä Vapahtaja tekisi, jos hän tulisi nyt meidän luoksemme niin kuin hän tuli juutalaisten luo? Hänen olisi tehtävä samanlainen työ raivatessaan pois perinnäissäännön ja menojen roskan. Juutalaiset suuresti häiriintyivät, kun hän teki tätä työtä. He olivat kadottaneet näkyvistään Jumalan alkuperäisen totuuden, mutta Kristus toi sen jälleen näkyviin. Meidän tehtävämme on vapauttaa Jumalan kallisarvoiset totuudet taikauskon ja erehdyksen vallasta. Mikä työ onkaan evankeliumissa uskottu meille!”
Review and Herald, June 4, 1889.

Meidän tehtävämme on ”vapauttaa Jumalan kalliit totuudet taikauskosta ja erehdyksestä” sekä ”asettaa Jumalan sanan jalokivet totuuden kehykseen”. Vuonna 2023 Herra esitteli totuuden kehyksen siinä rakenteessa, jota sana ”totuus” edustaa. Tuo kehys tuo näkyviin Jumalan ”alkuperäiset” totuudet.

”Erehdyksen tomu ja roskat ovat haudanneet totuuden kalliit jalokivet, mutta Herran työntekijät voivat paljastaa nämä aarteet, niin että tuhannet katsovat niitä ilolla ja ihmetyksellä. Jumalan enkelit ovat nöyrän työntekijän rinnalla, antaen armoa ja jumalallista valaistusta, ja tuhannet johdatetaan rukoilemaan Daavidin kanssa: ’Avaa minun silmäni, että minä katselisin sinun laistasi ihmeellisiä asioita.’ Totuudet, jotka ovat aikakausien ajan olleet näkemättöminä ja huomiotta jätettyinä, leimahtavat esiin Jumalan pyhän sanan valaistuilta sivuilta. Ne seurakunnat yleensä, jotka ovat kuulleet totuuden, kieltäytyneet siitä ja tallanneet sitä jalkoihinsa, tekevät yhä jumalattomammin; mutta ’viisaat’, ne jotka ovat rehellisiä, ymmärtävät. Kirja on avoinna, ja Jumalan sanat saavuttavat niiden sydämet, jotka haluavat tietää hänen tahtonsa. Taivaasta tulevan enkelin voimallisen huudon aikana, hänen, joka liittyy kolmanteen enkeliin, tuhannet heräävät horroksesta, joka on pitänyt maailmaa vallassaan aikakausien ajan, ja näkevät totuuden kauneuden ja arvon.” Review and Herald, 15. joulukuuta 1885.

”Herran työntekijät”, jotka ovat ”viisaat” ja ”jotka ovat rehellisiä”, ”ymmärtävät” ja ”paljastavat” ”aarteita, niin että tuhannet katsovat niitä ilolla ja kunnioituksen vallassa.” Valitettavasti laodikealaisen adventismin kohdalla eivät he herää horroksestaan kolmannen enkelin voimallisen huudon aikana, sillä se on sunnuntailaki, ja se on adventismille aivan liian myöhäinen hetki herätä. Yhdennentoista hetken työntekijät heräävät ”horroksestaan” ”sen enkelin voimallisen huudon aikana, joka liittyy kolmanteen enkeliin” pian tulevan sunnuntailain yhteydessä. Vuodesta 2024 lähtien ”totuudet, jotka ovat aikakausien ajan olleet näkymättöminä ja vaille huomiota jääneinä”, ovat loistaneet ”esille Jumalan pyhän sanan valaistuilta sivuilta.”

Jesajan 22:22:ssa Eljakimille annetaan avain, ja Matteuksen 16. luvussa Pietarille annetaan valtakunnan avaimet.

Ja minä panen Daavidin huoneen avaimen hänen olallensa; niin että hän avaa, eikä kukaan sulje, ja hän sulkee, eikä kukaan avaa. Jesaja 22:22.

”avain” annetaan Filadelfialle, sillä se on ainoa muu kohta Raamatussa, jossa viitataan avaamisen ja sulkemisen avaimeen.

Ja Filadelfiassa olevan seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo hän, joka on pyhä, joka on totinen, jolla on Daavidin avain, joka avaa, eikä kukaan sulje, ja sulkee, eikä kukaan avaa: Minä tiedän sinun tekosi; katso, minä olen asettanut eteesi avoimen oven, eikä kukaan voi sitä sulkea; sillä sinulla on vähän voimaa, ja sinä olet ottanut vaarin minun sanastani etkä ole kieltänyt minun nimeäni. Ilmestys 3:7, 8.

Viimeisessä vuoropuhelussaan väittelevien juutalaisten kanssa Kristus esitti kysymyksen, johon juutalaiset eivät kyenneet vastaamaan.

Kun fariseukset olivat koolla, Jeesus kysyi heiltä sanoen: Mitä ajattelette Kristuksesta? Kenen poika hän on? He sanoivat hänelle: Daavidin Poika. Hän sanoi heille: Kuinka siis Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi sanoen: Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi? Jos siis Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?

Eikä kukaan voinut vastata hänelle sanaakaan, eikä kukaan siitä päivästä lähtien rohjennut enää esittää hänelle kysymyksiä. Matteus 22:41–46.

Juutalaiset eivät kyenneet ymmärtämään Daavidin ja Kristuksen välistä profeetallista suhdetta, sillä heiltä puuttuivat profeetalliset avaimet ymmärtää raamatullista kieltä, joka etenee rivi riviltä. Kristus päätti vuorovaikutuksensa juutalaisten kanssa osoittamalla, että heidän sokeutensa perustui heidän kyvyttömyyteensä jakaa totuuden sana oikein. Hän oli osoittanut, että jos ymmärtäisitte Moosesta, ymmärtäisitte Kristusta, mutta he eivät ymmärtäneet niitä Kirjoituksia, joita väittivät ylläpitävänsä ja puolustavansa.

”Daavidin huoneen” ”avain” annettiin milleriläisille, jotka olivat Filadelfian seurakunta. ”Avain” oli uskonpuhdistusliike, jota kuvattiin avoimilla ja suljetuilla ovilla. Vuodesta 1798 vuoteen 1863 milleriläinen liike siirtyi Filadelfian kokemuksesta Laodikean kokemukseen samalla, kun se muuttui liikkeestä seurakunnaksi. Ovi avautui ja ovi sulkeutui 19. huhtikuuta 1844, samoin kuin ovi avautui ja ovi sulkeutui 22. lokakuuta 1844, samoin kuin ovi avautui ja ovi sulkeutui vuonna 1863.

Eliakimilla oli avain, mutta Pietarille annettiin ”avaimet”. Yksikössä oleva avain oli vuoden 1844 suljettu ovi.

”Pyhäkön aihe oli avain, joka avasi vuoden 1844 pettymyksen salaisuuden. Se toi näkyviin täydellisen, toisiinsa liittyvän ja sopusointuisen totuuden järjestelmän, osoittaen, että Jumalan käsi oli ohjannut suurta adventtiliikettä ja paljastaen nykyisen velvollisuuden saattaessaan valoon Hänen kansansa aseman ja työn.” Suuri taistelu, 423.

Pyhäkön aihe oli avain, joka avasi vuonna 1844 suljetun oven, mutta myös Pietarille annettiin valtakunnan avaimet.

Ja Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: Autuas olet sinä, Simon Barjona, sillä liha ja veri eivät ole sitä sinulle ilmoittaneet, vaan minun Isäni, joka on taivaissa. Ja minä sanon sinulle myös: sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan seurakuntani, eivätkä helvetin portit voita sitä. Ja minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; ja minkä sinä sidot maan päällä, se on sidottu taivaissa, ja minkä sinä päästät maan päällä, se on päästetty taivaissa. Matteus 16:17–19.

Rivi riviltä Filadelfialle, viimeiselle liiton morsiamelle, jota Pietari edustaa, annetaan Daavidin huoneen avain sekä taivasten valtakunnan avaimet. Daavidin huoneen avain on viimeinen aihe, josta Jeesus kävi keskustelua fariseusten kanssa.

Kun fariseukset olivat koolla, Jeesus kysyi heiltä sanoen: Mitä te ajattelette Kristuksesta? Kenen poika hän on? He sanoivat hänelle: Daavidin Poika. Hän sanoi heille: Kuinka sitten

Daavid Hengessä kutsuu häntä Herraksi sanoen: Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi? Jos siis Daavid kutsuu häntä Herraksi, kuinka hän on hänen poikansa?

Eikä kukaan kyennyt vastaamaan hänelle sanaakaan; eikä yksikään siitä päivästä lähtien enää rohjennut kysyä häneltä mitään. Matteus 22:41–46.

Daavidia ja hänen Herraansa koskeva aihe on juuri se, josta Pietari alkaa helluntaina yläsalissa kolmannella hetkellä. Aihe, joka sulki vuorovaikutuksen oven fariseusten ja Kristuksen välillä, on avain, jota Pietari käytti avatakseen yläsalin oven helluntaina.

Sillä Daavid ei ole astunut ylös taivasiin; vaan hän itse sanoo: Herra sanoi minun Herralleni: Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi astinlaudaksi. Sentähden tietäköön siis koko Israelin huone varmasti, että Jumala on tehnyt hänet, sen saman Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte, sekä Herraksi että Kristukseksi.

Kun he tämän kuulivat, heidän sydäntään vihlaisti, ja he sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: Miehet, veljet, mitä meidän on tehtävä?

Silloin Pietari sanoi heille: Tehkää parannus, ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntien anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. Sillä lupaus on teille ja teidän lapsillenne ja kaikille, jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra, meidän Jumalamme, kutsuu. Ja monilla muillakin sanoilla hän vakavasti todisti ja kehotti heitä sanoen: Pelastakaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta. Ne, jotka nyt mielellään ottivat hänen sanansa vastaan, kastettiin, ja sinä päivänä heihin lisättiin noin kolmetuhatta sielua. Ap. t. 2:34–41.

Pietarilla olivat avaimet sitoa tai päästää, ja kun hän teki niin, taivas oli yhtä mieltä Pietarin teon kanssa. Pietari edustaa jumaluuden ja ihmisyyden yhteistoimintaa Jumalan Sanan totuuksien sinettien avaamiseksi. Kun nuo totuudet avataan, ne ilmenevät tietona.

Kristuksen päivinä tiedon avain oli otettu pois niiden toimesta, joiden olisi pitänyt pitää sitä hallussaan avatakseen viisauden aarrekammion Vanhan testamentin Kirjoituksissa. Rabbid ja opettajat olivat käytännöllisesti katsoen sulkeneet taivasten valtakunnan köyhiltä ja ahdistetuilta ja jättäneet heidät menehtymään. Puheissaan Kristus ei tuonut heidän eteensä kerralla monia asioita, ettei Hän saattaisi hämmentää heidän mieltään. Hän teki jokaisen kohdan selväksi ja erilliseksi. Hän ei halveksinut vanhojen ja tuttujen totuuksien toistamista profetioissa, jos ne palvelivat Hänen tarkoitustaan juurruttaa ajatuksia.

”Kristus oli kaikkien muinaisten totuuden jalokivien alkuunpanija. Vihollisen työn kautta nämä totuudet oli siirretty pois paikaltaan. Ne oli irrotettu oikeasta asemastaan ja asetettu erehdyksen kehykseen. Kristuksen työnä oli sovittaa uudelleen ja vahvistaa nuo kalliit jalokivet totuuden kehyksessä. Totuuden periaatteet, jotka Hän itse oli antanut maailman siunaukseksi, olivat Saatanan vaikutuksesta joutuneet haudatuiksi ja ilmeisesti sammuneet olemattomiin. Kristus pelasti ne erehdyksen roskien seasta, antoi niille uuden, elinvoimaisen voiman ja käski niiden loistaa kalliina jalokivinä ja pysyä lujina iankaikkisesti.

”Kristus itse saattoi käyttää mitä tahansa näistä vanhoista totuuksista lainaamatta niistä pienintäkään osaa, sillä Hän oli ne kaikki alun perin antanut. Hän oli istuttanut ne jokaisen sukupolven mieleen ja ajatuksiin, ja kun Hän tuli meidän maailmaamme, Hän järjesti uudelleen ja elävöitti ne totuudet, jotka olivat kuolleet, tehden niistä väkevämpiä tulevien sukupolvien hyödyksi. Jeesuksella Kristuksella oli voima pelastaa totuudet roskan seasta ja antaa ne jälleen maailmalle enemmän kuin alkuperäisessä tuoreudessaan ja voimassaan.” Manuscript Releases, osa 13, 240, 241.

Pietarin avainten tuli sitoa ja päästää, ja Pietari edustaa viimeistä kristillistä morsianta, joka on sataneljäkymmentäneljätuhatta. Pietarin sitova sanoma, joka ilmenee sataneljäkymmentäneljätuhannen todistuksessa, on sinetöiminen. Pietarin päästävä sanoma sataneljäkymmentäneljätuhannen todistuksessa on kolmannen voi-huudon islam.

”Sitten näin kolmannen enkelin. Minua seuraava enkeli sanoi: ’Pelottava on hänen työnsä. Vavahduttava on hänen tehtävänsä. Hän on se enkeli, jonka tulee erottaa vehnä lusteista sekä sinetöidä eli sitoa vehnä taivaalliseen aittaan. Näiden asioiden tulisi vallata koko mieli, koko huomio.’” Early Writings, 119.

Nidotut vehnät kuvataan helluntain ensihedelmävehnäuhrilla, joka heilutusuhriana edustaisi sadan neljäkymmenen neljän tuhannen tunnuslipun korottamista. Jumalan kansan sinetöiminen on Pietarin sisäinen sanoma, joka tapahtuu kolmannen voi-huudon islamin historian aikana, kun se päästetään asteittain irti 11. syyskuuta lähtien.

Ja tämän jälkeen minä näin neljä enkeliä seisomassa maan neljällä kulmalla pidättäen maan neljää tuulta, ettei tuuli puhaltaisi maan päälle eikä meren päälle eikä yhteenkään puuhun. Ja minä näin erään toisen enkelin nousevan idästä; hänellä oli elävän Jumalan sinetti, ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta, sanoen: Älkää vahingoittako maata älkääkä merta älkääkä puita, ennen kuin me olemme sinetöineet meidän Jumalamme palvelijat heidän otsiinsa. Ilmestys 7:1–3.

Ne neljä tuulta, jotka pidätetään Jumalan kansan sinetöimisen aikana, päästettiin valloilleen 11. syyskuuta, ja sitten George Bush nuorempi pidätti ne. Pietarin ulkoinen sanoma on islam, ja islamin vapauttaminen sekä pidättäminen on se ulkoinen sanoma, joka kulkee läpi sinetöimisen ajan. Pietarin ihmisyyys on yhdistetty jumaluuteen, sillä hänelle annetut avaimet edustavat taivaan ja maan välistä sopusointua.

Jatkamme tätä tutkimusta seuraavassa artikkelissa.

Pahan valta ympäröi ne, jotka laiminlyöivät rukoilemisen. Vihollisen kuiskatut kiusaukset houkuttelevat heitä syntiin; ja kaikki tämä johtuu siitä, etteivät he käytä niitä etuoikeuksia, jotka Jumala on heille antanut rukouksen jumalallisessa asetuksessa. Miksi Jumalan pojat ja tyttäret olisivat haluttomia rukoilemaan, kun rukous on avain uskon kädessä avaamaan taivaan aarreaita, johon Kaikkivaltiaan rajattomat voimavarat ovat kätkeytyinä? Ilman lakkaamatonta rukousta ja valpasta vartioimista olemme vaarassa tulla huolimattomiksi ja poiketa oikealta tieltä. Vastustaja pyrkii lakkaamatta tukkimaan tien armoistuimen luo, ettemme vakavan rukouksen ja uskon kautta saisi armoa ja voimaa vastustaa kiusausta.

On olemassa tiettyjä ehtoja, joiden vallitessa voimme odottaa, että Jumala kuulee rukouksemme ja vastaa niihin. Yksi ensimmäisistä näistä on se, että tunnemme tarvitsevamme Hänen apuaan. Hän on luvannut: ”Sillä minä vuodatan vettä janoovaisen päälle ja virtoja kuivan maan päälle.” Jesaja 44:3. Ne, jotka isoavat ja janoavat vanhurskautta, jotka kaipaavat Jumalaa, voivat olla varmat siitä, että heidät ravitaan. Sydämen täytyy olla avoin Hengen vaikutukselle, muutoin Jumalan siunausta ei voida vastaanottaa.

”Suuri tarpeemme on jo itsessään peruste ja puhuu mitä kaunopuheisimmin meidän puolestamme. Mutta Herraa on anottava tekemään nämä asiat meidän hyväksemme. Hän sanoo: ’Anokaa, niin teille annetaan.’ Ja: ’Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi Hänet alttiiksi meidän kaikkien edestä, kuinka Hän ei lahjoittaisi meille Hänen kanssaan kaikkea muutakin?’ Matteus 7:7; Roomalaisille 8:32.

”Jos me vaalimme vääryyttä sydämessämme, jos pidämme kiinni mistään tiedetystä synnistä, Herra ei kuule meitä; mutta katuva, murtuneen sielun rukous hyväksytään aina. Kun kaikki tiedetyt vääryydet on oikaistu, voimme uskoa, että Jumala vastaa pyyntöihimme. Oma ansiomme ei milloinkaan saata meitä Jumalan suosion osallisiksi; Jeesuksen arvollisuus on se, mikä pelastaa meidät, ja Hänen verensä puhdistaa meidät; kuitenkin meillä on tehtävä täyttäessämme ne ehdot, joilla tulemme hyväksytyiksi.

”Toinen voitollisen rukouksen osatekijä on usko. ’Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät.’ Heprealaiskirje 11:6. Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ’Sentähden minä sanon teille: kaikki, mitä te anotte rukoillessanne, uskokaa saaneenne, niin se on teille tuleva.’ Markus 11:24. Otammeko Hänet sanastaan?” Tie Kristuksen luo, 94–96.

”Tässä on opetus nuorille miehille, jotka tunnustautuvat Jumalan palvelijoiksi, kantavat Hänen sanomaansa ja ovat omassa arviossaan ylen korotettuja. He eivät voi osoittaa kokemuksessaan mitään merkittävää, niin kuin Elia saattoi, ja silti he pitävät itseään liian ylhäisinä suorittamaan velvollisuuksia, jotka heistä näyttävät halpamaisilta. He eivät suostu laskeutumaan alas palvelusvirkansa arvokkuudesta tehdäkseen tarpeellisen palveluksen, peläten joutuvansa tekemään palvelijan työtä. Kaikkien sellaisten tulisi oppia Elia esimerkistä. Hänen sanansa sulki taivaan aarteet, kasteen ja sateen, pois maan päältä kolmeksi vuodeksi. Hänen sanansa yksin oli avain taivaan avaamiseen ja sadekuurojen tuomiseen. Jumala kunnioitti häntä, kun hän esitti yksinkertaisen rukouksensa kuninkaan ja Israelin tuhansien läsnä ollessa, vastauksena johon tuli leimahti taivaasta ja sytytti tulen uhraalttarille. Hänen kätensä toteutti Jumalan tuomion surmatessaan kahdeksansataa viisikymmentä Baalin pappia; ja kuitenkin, päivän uuvuttavan vaivan ja mitä huomattavimman voiton jälkeen, hän, joka saattoi tuoda pilvet ja sateen ja tulen taivaasta, oli halukas suorittamaan halpamaisen palveluksen ja juoksemaan Ahabin vaunujen edellä pimeydessä ja tuulessa ja sateessa palvelukseksi hallitsijaa, jota hän ei ollut pelännyt nuhdella vasten kasvoja tämän syntien ja rikosten tähden. Kuningas kulki porttien sisäpuolelle. Elia kietoutui viittaansa ja asettui makaamaan paljaalle maalle.” Testimonies, osa 3, s. 287.